

Mẹ Nợ m – Viết cho con nhợ ng ngày cuợ i tháng tợ

Tác Giả: Saigon Echo sợ u tợ m

Thứ Năm, 22 Tháng 4 Năm 2010 08:05

Bợ i lợ ch sợ đã và sợ đang viợ t tiợ p tình thợ n No China tợ 1000 năm trợ c con à!

Nợ m thân yêu,

Mợ viợ t cho con nhợ ng dòng này, sau khi cân nhợ c và tợ y xóa khá nhiợ u lợ n.

Lá thợ cuợ i tháng 4 này đợ c mợ viợ t giợ a nhợ ng bợ n bợ suy nghĩ, đợ n đợ.

Nhợ ng tợ ng, chúng ta có thợ bợ lợ i sau lợ ng khoợ ng thợ i gian khợ n khó, nhợ ng tợ ng mợ i thợ lợ i trợ nên bình thợ ng sau bao nhiêu cợ gợ ng cợ a mợ, nhợ ng tợ ng...

Mợ i thợ không hợ bình yên chút nào con , bợ i mái nhà cợ a chúng ta, khoợ ng sân con thợ ng chợ i, góc nhà con nợ m ngợ, chợ cợ n có mợ t chợ ký xác nhợ n là nó sợ chợ ng thuợ c vợ chúng ta nợ a.

Mợ nghĩ mãi mà không ra, căn nhà đó, nợ u vì bợ t cợ lý do nào mà mợ không quay vợ, thì cũng không ai có quyợ n xác nhợ n là mợ không tợ m trú đợ đó, bợ i ngoài mợ giợ y tợ chi chút đợ u đợ hợ p thợ c hóa sợ hiợ n điợ n cợ a mợ, thì vợ n còn có mợ t mợ i dây liên kợ t vô hình phợ i không con?

Huợ ng hợ chi, vì lý do an toàn cá nhân, và cợ an toàn trong tình thợ n cợ a mình, và đợ chợ m đợ t cái cợ nh nay ông trợ ng thôn đợ n hợ i, mai lợ i có nhiợ u cợ p tình nhân lợ ng vợ ng quanh nhà, đợ tránh cái cợ nh căng thợ ng và nhợ ng bợ c xúc không cợ n có, mợ muợ n tợ nh tâm, muợ n con yên bình.

Chợ Nhợ t ngày 18 tháng 04 năm 2010 – mợ muợ n con nhợ ng ngày này, cái ngày mà nhợ ng ngợ i nhân danh luợ t pháp, vì muợ n bợ o vợ hợ nh phúc gia đình mình, đã “nhợ” ba con ký giợ y xác nhợ n rợ ng: mợ con ta không còn đợ trong căn nhà cợ a mình nợ a.

Lý do và đợ ng cợ nào khiợ n hợ làm viợ c đó thì mợ không biợ t, thợ c lòng mợ cũng không muợ n biợ t, bợ i đợ t nợ c này, sợ có 1001 lý do đợ c đợ a ra bợ t cợ khi nào, bợ t cợ lúc nào ngợ i ta muợ n.

Mợ viợ t lợ i nhợ ng chuyợ n này, không phợ i đợ trách móc ai. Mợ chợ muợ n con biợ t rợ ng, đã tợ ng có mợ t thợ i điợ m khó khăn đợ ba mình quyợ t đợ nh nên làm thợ nào cho đúng và cho phợ i.

Mợ ghi lợ i nhợ ng điợ u này không phợ i đợ điợ m mợ t chợ tên ai, mà mợ muợ n con biợ t rợ ng, mai này, có nhợ ng lợ i công viợ c, nó sợ quyợ t đợ nh nhân cách cợ a mình. Ngợ i chợ n nghợ, hay nghợ chợ n ngợ i, điợ u đó không quan trợ ng, mà điợ u quan trợ ng nhợ t cợ a mợ t con ngợ i, là biợ t

Mẹ Nắm – Viết cho con ngày cuối tháng

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Năm, 22 Tháng 4 Năm 2010 08:05

Tôi mình phân biệt đúng sai, và tôi a chọn cách hành xử làm sao cho nên “ngọt ngào” nhất. Tuy nhiên, không được phép nhân danh người nghiệp, mà quên đi nhân cách của mình, con à.

Có thể mai này tôi lên, con sẽ thức mẹ cười, tôi sao mẹ tôi “hân hạnh được chiếu cố” đến vậy? Lẽ ra, mẹ có thể tôi a chọn khác đi, để ba con vui lòng, để mẹ nghiệp được an nhàn, nhưng tôi sao mẹ không làm thế?

Mẹ sẽ chỉ im lặng, bởi mẹ không trả lời con được.

Bởi vì, mẹ cảm nhận được dòng máu đang chảy trong nghiệp của mẹ, buốt mẹ phải suy nghĩ và hành động như vậy. Mẹ đã từng suy nghĩ, tôi sao mình không làm khác đi được?

Và, mẹ không tìm được câu trả lời.

Nhưng ngày cuối tháng Tết, khi viết những dòng này cho con, mẹ nhớ đến lá thư mà bác P. viết cho con trai mình năm ngoái. Mẹ thấy lá thư xúc động, và cũng làm khá nhiều nghiệp khó chịu, bởi nó là lời trần tình của một nghiệp cha dành cho con trai mình và quê hương thân yêu.

Mai này con tôi lên, sẽ phải học nghiệp như vậy, mẹ đã hứa với lòng mình, sẽ dạy con đánh vỡ hai tiếng “quê hương” thật trần trụi, sẽ chỉ cho con xem nghiệp đau tích đến đâu trên thân xác đất nghiệp của mình.

Tháng Tết mà mai này con được học, sẽ không chỉ có hoa rực rỡ, mà nó còn là nghiệp mẹ và máu của rất nhiều nghiệp.

Tháng Tết là tháng mà mẹ sẽ dạy con, là biết nhìn nhận, biết lắng nghe và biết suy nghĩ trăn trở những gì lịch sử đã trải qua. Đó thức sẽ không phải là chiến thắng, mà chỉ là một cuộc chuyển giao quyên lòng để đau đến của dân tộc mình.

Quê hương này là của mẹ, của con, của nghiệp nghiệp Việt Nam.

Làm gì có ai thức cuộc, khi cả dân tộc này bị chếm tận so với các nghiệp bên phải không con?

Mẹ sẽ không dạy con nghiệp đi u cao siêu nghiệp lý nghiệp, không dạy con yêu kính nghiệp giá trị không hề có thức được tô vẽ.

Mẹ sẽ chỉ dạy con rực rỡ ngoài việc yêu bên thân mình ra, yêu ông bà, cha mẹ, anh chị em, hàng mình, yêu nghiệp nghiệp xung quanh mình, yêu cả nghiệp mà con sinh ra và tôi lên – là Việt

Mẹ Nợ m – Viết cho con nhợ ng ngày cuợ i tháng tợ

Tác Giả: Saigon Echo sợ u tợ m

Thứ Năm, 22 Tháng 4 Năm 2010 08:05

Nam. Nợ i sợ n sinh mợ t dân tợ c da vàng, thợ p bé, nhợ ng thông minh và can đợ m chợ ng kém ai.

Có thợ rợ i con sợ “đợ c” hợ c, đợ c nghe, đợ c xem và bợ nh hợ ng bợ i mợ t nợ n văn hoá mang tên Trung Quợ c, rõ ràng là đợ u này sợ xợ y ra, bợ i chúng ta đang phợ i sợ ng chung vợ i nó, phợ i đợ i mợ t vợ i nó trong cuợ c sợ ng hàng ngày mà không có sợ chợ n lợ a nào khác.

Nên vì thợ , mợ viợ t nhợ ng dòng này đợ con nhợ rợ ng, dù sợ đợ hợ cợ a Trung Hoa cách đây 1000 năm đã trợ thành nợ i ámợ nh trong lòng nhiợ u ngợợ i Viợ t, thì giợ c mợ “Hán” hoá nợợ c Viợ t Nam bợ ng nhiợ u cách thợ c, nhiợ u thợ đợ n cũng sợ chợ là giợ c mợ cợ a tên láng giợ ng đợ y lòng đã tâm.

Bợ i lợ ch sợ đã và sợ đang viợ t tiợ p tinh thợ n No China tợ 1000 năm trợợ c con à!

Mợ t mai con khôn lợ n, đợ c lợ i nhợ ng dòng này, mợ hy vợ ng con sợ hiợ u hợ n nhợ ng gì mợ đã nghĩ, đã làm chợ vì muợ n con có thợ hợ c đợ c bài hợ c đợ ng thợ ng làm ngợợ i, con nhé!

Mợ thương con!